

Sygn. akt: X U 350/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Garncarz

Protokolant: Dominika Gorząd

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 17 listopada 2015 r.

sprawy z odwołania **M. W.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 19 marca 2015 r. znak: (...)

w sprawie **M. W.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o odsetki

I. zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 19 marca 2015 r. i przyznaje wnioskodawczyni M. W. prawo do odsetek od wypłaconego zasiłku macierzyńskiego za okres od 7 lipca 2013 r. do 5 lipca 2014 r.

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz wnioskodawczyni kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

UZASADNIENIE

Ubezpieczona M. W. wniosła odwołanie od decyzji organu rentowego, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 19 marca 2015 r. znak (...) odmawiającej jej prawa do wypłaty odsetek od wypłaconego zasiłku macierzyńskiego za okres od 7 lipca 2013 r. do 5 lipca 2014 r. i domagała się jej zmiany poprzez przyznanie jej prawa do odsetek za zwłokę od wypłaconego zasiłku macierzyńskiego oraz zasądzenia od organu rentowego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kwoty 17,00 zł tytułem uiszczonej opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczona podniosła, iż decyzją z dnia 25 lipca 2013 r. organ rentowy stwierdził, iż ubezpieczona jako pracownik nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu. Jednak rzeczową decyzję wydano po przeprowadzeniu krótkiego postępowania kontrolnego, w trakcie którego ograniczono się tylko do przesłuchania płatnika, dwóch pracowników oraz zbadania części dostępnego materiału dowodowego. Natomiast ubezpieczona w całym postępowaniu została całkowicie pominięta.

W wyniku odwołania od decyzji organu rentowego, Sąd Okręgowy we Wrocławiu wyrokiem z dnia 3 grudnia 2014 r., sygn. akt VIII U 4638/13, zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł, iż ubezpieczona jako pracownik u płatnika składek podlega obowiązkowym ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu, począwszy od 18 grudnia 2012 r. (k. 2-10).

Organ rentowy – Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W., w odpowiedzi na odwołanie ubezpieczonej, wniósł o jego oddalenie, z uwagi na brak podstaw prawnych do jego uwzględnienia.

W uzasadnieniu swojego stanowiska organ rentowy zarzucił, iż z dokumentacji w sprawie wynika, iż decyzją z dnia 25 lipca 2013 r. ubezpieczana, pomimo dokonanego zgłoszenia, nie została objęta od dnia 17 grudnia 2012 r. ubezpieczeniem emerytalnym, rentowym, chorobowym i wypadkowym z tytułu zatrudnienia w (...) sp. z o.o. z siedzibą we W.. Decyzja została oparta na materiale dowodowym uzyskanym w trakcie postępowania kontrolnego, w którym to postępowaniu płatnik składek nie udowodnił okoliczności uzasadniających objęcie ubezpieczonej, ubezpieczeniami społecznymi.

Rozpatrując odwołanie, Sąd Okręgowy we Wrocławiu, mając możliwości przeprowadzenia szerszego postępowania dowodowego (5 rozpraw, przesłuchano 14 świadków) wyrokiem z dnia 3 grudnia 2014 r., sygn. akt VIII U 4638/13 uznał, że ubezpieczona spełnia warunki do objęcia jej ubezpieczeniami społecznymi.

Wyrok ten stanowi ostatni dokument w sprawie niezbędny do ustalenia uprawnień i uprawomocnił się z dnia 6 lutego 2015 r. Ponieważ wypłaty należnych świadczeń dokonano w dniu 4 marca 2015 r., tj. przed upływem 30 dni, tym samym wobec zachowania terminu, brak jest podstaw do wypłaty odsetek (k. 12-13).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona, M. W., została zatrudniona na podstawie umowy o pracę w firmie (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. od dnia 18 grudnia 2012 r., w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku ds. e-commerce.

Dowody:

- Umowa o pracę z 18.12.2012 r. – w aktach organu rentowego,

Od dnia 7 stycznia 2013 r. ubezpieczona stała się niezdolna do pracy.

W dniu 11 kwietnia 2013 r. organ rentowy zlecił przeprowadzenie kontroli doraźnej u płatnika składek (...) sp. z o.o. z siedzibą we W., celem ustalenia, czy ubezpieczona faktycznie świadczyła pracę od 18 grudnia 2012 r. w firmie płatnika.

O zamiarze przeprowadzenia kontroli u płatnika składek (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. płatnik został poinformowany przez inspektora kontroli telefonicznie i został poproszony o przygotowanie dokumentów dotyczących zatrudnienia i wykonywania pracy przez ubezpieczoną.

W trakcie kontroli inspektor kontroli podejmuje decyzję, kto ma być słuchany w trakcie kontroli.

P. D. – inspektor kontroli przeprowadzający kontrolę u płatnika składek (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. w trakcie kontroli trwającej od 13 maja 2013 r. do 17 maja 2013 r. zapoznał się z dokumentacją przedstawioną przez płatnika składek (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. i przesłuchał trzy osoby, tj. R. K. – w charakterze płatnika składek; R. T. – w charakterze ubezpieczonego; M. B. – w charakterze świadka. Ponadto, w toku przeprowadzonej kontroli płatnik składek przekazał akta osobowe ubezpieczonej oraz dokumentację finansową, w tym kserokopie faktur VAT oraz korespondencję mailową.

Inspektor kontroli nie widział konieczności przeprowadzania w szerszym zakresie kontroli dotyczącej ubezpieczonej.

Ubezpieczona nie brała udziału z kontroli, nie została przesłuchana, ani nie została o niej poinformowana.

W protokole kontroli powinna być informacja, dlaczego ubezpieczona nie została przesłuchana, lecz w protokole kontroli dotyczącym ubezpieczonej takiej informacji nie ma.

Jako ustalenia kontroli inspektor kontroli wskazał jedynie, że w toku kontroli przesłuchano płatnika składek R. K., że w toku kontroli płatnik okazał akta osobowe oraz dokumentację finansową, a także że przesłuchano dwóch świadków.

Dowody:

- przesłuchanie świadka P. D. k. 58 (płyta CD)
- przesłuchanie świadka J. K. k. 58 (płyta CD)
- protokół kontroli u płatnika (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. dotycząca wnioskodawczyni (znajdujący się pliku załączonym do akt sprawy)

Protokół kontroli został podpisany przez R. K. jako płatnika składek. W samym protokole kontroli znajdowało się pouczenie o prawie złożenia zastrzeżeń, lecz J. K. nie składał takich zastrzeżeń, gdyż ustalenia protokołu dotyczyły jedynie odbytych czynności i płatnik składek potraktował to jako potwierdzenie, że faktycznie zostały takie czynności dokonane. J. K. zapytał inspektora kontroli, czy to wszystko, co jest potrzebne. Inspektor kontroli nie widział konieczności uzupełniania materiału, powiedział, że wszystko otrzymał. W tym dniu płatnik składek nie był poinformowany o żadnej odmowie na rzecz ubezpieczonej zasiłków.

Dowody:

- przesłuchanie świadka P. D. k. 58 (płyta CD)
- przesłuchanie świadka J. K. k. 58 (płyta CD)
- protokół kontroli u płatnika (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. dotycząca wnioskodawczyni (znajdujący się pliku załączonym do akt sprawy)

Protokół kontroli u płatnika (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. inspektor kontroli przesłał do wydziału zasiłków.

Na podstawie przeprowadzonej kontroli, organ rentowy, decyzją z dnia 25 lipca 2013 r. znak (...) - (...) stwierdził, iż ubezpieczona jako pracownik firmy (...) sp. z o.o. z siedzibą we W., nie podlega ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu.

W wyniku odwołań złożonych przez ubezpieczoną oraz jej pracodawcę, Sąd Okręgowy we Wrocławiu, wyrokiem z dnia 3 grudnia 2014 r., sygn. akt VIII U 4638/13 zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego w ten sposób, iż ubezpieczona jako pracownik u płatnik składek (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu, począwszy od 18 grudnia 2012 r.

W wyniku wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu, organ rentowy zmienił zaskarżoną decyzję i w dniu 4 marca 2015 r. wypłacił ubezpieczonej należne świadczenia z tytułu zasiłku macierzyńskiego.

Dowody:

- wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 3 grudnia 2014 r., sygn. akt VIII U 4638/13
- zeznania ubezpieczonej M. W. złożone na rozprawie w dniu 22.06.2015 r.
- przesłuchanie świadka P. D. k. 58 (płyta CD)

W roku 2013 r. została przeprowadzona również druga kontrola u płatnika składek (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. dotycząca zatrudnienia B. P.. O tej kontroli został pisemnie powiadomiony płatnik składek pismem z dnia 12 września 2013 r. i została poinformowana również B. P. pismem z dnia 12 września 2013 r. a także została zobowiązana do złożenia wyjaśnień na piśmie. Płatnik składek zgodnie z zobowiązaniem przedstawił wszystkie wymagane dokumenty

świadczące o tym, że ubezpieczona B. P. świadczyła prace u płatnika składek. W wyniku tak przeprowadzonej kontroli strona pozwana uznała, że B. P. poprawnie została zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych jako pracownik u płatnika składek.

Dowody:

- przesłuchanie świadka J. K. k. 58 (płyta CD)

- protokół kontroli u płatnika (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. dotycząca B. P. (znajdujący się pliku załączonym do akt sprawy)

Decyzją z dnia 19 marca 2015 r. znak (...), organ rentowy na podstawie art. 64 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa oraz art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, odmówił ubezpieczonej wypłaty odsetek od wypłaconego zasiłku macierzyńskiego za okres od 7 lipca 2013 r. do 5 lipca 2014 r.

Dowody:

- akta rentowe strony pozwanej

W oparciu o powyższe ustalenia faktyczne, Sąd zważył co następuje:

Odwołanie jako zasadne, zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią przepisu art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tj. Dz. U. z 2010 r. Nr 77 poz. 512 ze zm.) płatnicy składek, o których mowa w art. 61 ust. 1 pkt 1, wypłacają zasiłki w terminach przyjętych dla wypłaty wynagrodzeń lub dochodów, a Zakład Ubezpieczeń Społecznych bieżąco po stwierdzeniu uprawnień. Zasiłki te wypłaca się nie później jednak niż w ciągu 30 dni od daty złożenia dokumentów niezbędnych do stwierdzenia uprawnień do zasiłków. Natomiast ust. 2 powyższego przepisu stanowi, iż jeżeli płatnik składek nie wypłacił zasiłku w terminie, o którym mowa w ust. 1, jest on obowiązany do wypłaty odsetek od tego zasiłku w wysokości i na zasadach określonych w ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych.

Na podstawie przepisu art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tj. Dz. U. z 2009 Nr 205 poz. 1585 ze zm.), zwanej dalej ustawą systemową, jeżeli Zakład – w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego lub świadczeń zleconych do wypłaty na mocy odrębnych przepisów albo umów międzynarodowych – nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych określonych przepisami prawa cywilnego. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności.

Bezspornym było, iż organ rentowy wypłacił ubezpieczonej należny jej w latach 2013/2014 zasiłek macierzyński w dniu 4 marca 2015 r., dlatego też na gruncie przytoczonych regulacji prawnych, należało odpowiedzieć na pytanie czy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia należnego ubezpieczonej, było następstwem okoliczności, za które organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności.

W wyroku z dnia 25 stycznia 2005 r. (I UK 159/04, OSNP 2005/19/308) Sąd Najwyższy stanął na stanowisku, iż przepis art. 85 ust. 1 zdanie drugie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych stanowi o okolicznościach, za które organ nie ponosi odpowiedzialności, a więc okolicznościach od niego niezależnych. Oznacza to, że niewystarczające jest wykazanie wyłącznie braku winy w odmowie wypłaty świadczenia, ale konieczne jest także stwierdzenie, że po stronie organu rentowego nie występowały żadne okoliczności, za które ponosi on odpowiedzialność jeżeli w chwili wydania zaskarżonej decyzji miał wszystkie potrzebne dane pozwalające na wydanie decyzji zgodnej z prawem. Po stronie ubezpieczonego nie występował obowiązek wykazania żadnych innych okoliczności uzasadniających jego

wniosek. „Wydanie przez organ rentowy niezgodnej z prawem decyzji odmawiającej wypłaty świadczenia w sytuacji, gdy było możliwe wydanie decyzji zgodnej z prawem, w szczególności, gdy ubezpieczony wykazał wszystkie przesłanki świadczenia, oznacza, że opóźnienie w spełnieniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które organ rentowy ponosi odpowiedzialność, choćby nie można było mu zarzucić niestaranności w wykładni i zastosowaniu prawa”. Dlatego też, dla stwierdzenia obowiązku zapłaty odsetek za opóźnienie w wypłacie świadczenia nie mogą mieć znaczenia okoliczności dotyczące przebiegu postępowania sądowego, w którym nie ustalono żadnych przesłanek wypłaty świadczenia, których wykazanie ciążyło na ubezpieczonym, a które nie były znane (nie mogły być znane) organowi rentowemu. Podobne stanowisko przedstawił Sąd Najwyższy również w wyroku z dnia 7 października 2004 r. (II UK 485/03, OSNAPiUS 2005/10/147) w którym stwierdził, że „Do przewidzianego w art. 85 ust. 1 zdanie drugie ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887 ze zm.) wyłączenia obowiązku wypłaty odsetek nie jest wystarczające wykazanie, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie ponosi winy w powstaniu opóźnienia”. Oznacza to, że jeżeli organ rentowy wydaje bezprawną decyzję o odmowie wypłaty świadczenia w sytuacji, gdy możliwe było wydanie decyzji zgodnej z prawem, a w szczególności, gdy ubezpieczony wykazał wszystkie przesłanki świadczenia, to opóźnienie nie jest następstwem okoliczności, za które organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności w rozumieniu art. 85 ust. 1 zdanie drugie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Powyższy pogląd utrwalony w orzecznictwie Sądu Najwyższego jednoznacznie interpretuje, w interesie ubezpieczonych, przepis art. 85 ust. 1 zdanie drugie ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych w ten sposób, że aby stwierdzić, iż organ rentowy wypłacając świadczenie z opóźnieniem nie ponosi za to opóźnienie odpowiedzialności, konieczne jest wykazanie, że w przepisany termin przesłanki spełnienia określonego świadczenia nie były wykazane, a zatem ZUS nie mógł jednoznacznie stwierdzić nabycia prawa do określonego świadczenia.

W ocenie Sądu, wbrew twierdzeniom organu rentowego, do niewypłacenia ubezpieczonej świadczeń w terminie, doszło z wyłącznej winy samego organu rentowego, na skutek okoliczności, za które organ rentowy ponosi odpowiedzialność.

Za całkowicie chybione należy uznać twierdzenia, iż ostatnią okolicznością w sprawie niezbędną do ustalenia uprawnień ubezpieczonej, był wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 3 grudnia 2014 r. w sprawie VIII U 4638/13.

Z analizy akt sprawy wynika, iż płatnik składek (...) sp. z o.o. z siedzibą we W., w grudniu 2012 r. zgłosiła ubezpieczoną do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę. Jednakże organ rentowy, zakwestionował fakt podleganiu przez ubezpieczoną obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym u płatnika składek – do czego miał oczywiście prawo – i decyzją z dnia 25 lipca 2013 r. znak (...) - (...) stwierdził, iż ubezpieczona jako pracownik firmy (...) sp. z o.o. z siedzibą we W., nie podlega ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu.

Decyzja została oparta o protokół z kontroli płatnika przeprowadzonej w dniach 13-17 maja 2013 r.

Jednakże w ocenie Sądu, mając na uwadze zebrany w sprawie materiał dowodowy, brak było podstaw do tego, aby wydać w/w decyzję w oparciu o tak sporządzony protokół kontroli, jak zostało to przedstawione do akt sprawy.

Wprawdzie zgodnie z art. 91 ust. 5 ustawy systemowej protokół kontroli stanowi podstawę do wydania decyzji w zakresie i trybie określonym w art. 83, jednakże przedmiotowy protokół nie spełnia obligatoryjnych warunków określonych w art. 91 ust. 1 ustawy systemowej, albowiem nie zawiera tak naprawdę żadnych ustaleń, a zgodnie z art. 91 ust. 1 pkt 6 ustawy systemowej, protokół powinien zawierać opis dokonanych ustaleń z podaniem podstaw prawnych. Co prawda w protokole są wytluszczone drukowanymi literami „USTALENIA KONTROLI”, jednakże nie ma w nich żadnego opisu dokonanych ustaleń, nie mówiąc już o podaniu podstaw prawnych. Ustalenia kontroli zawierają tak naprawdę tylko wykaz dowodów przeprowadzonych w toku samej kontroli (art. 91 ust. 1 pkt 7 ustawy systemowej).

W odpowiedzi na odwołanie ubezpieczonej, organ rentowy wskazuje, iż decyzja z dnia 25 lipca 2013 r. została oparta na materiale dowodowym uzyskanym w postępowaniu kontrolnym, w którym to postępowaniu płatnik składek nie udowodnił okoliczności uzasadniających objęcie ubezpieczonej ubezpieczeniami społecznymi.

W ocenie Sądu, mając na uwadze przedstawione przez stronę pozwaną dokumenty związane z przeprowadzeniem kontroli u płatnika składek dotyczącej zatrudnienia ubezpieczonej w postaci pliku dokumentów oraz samego protokołu kontroli, a także mając na uwadze zeznania świadków P. D. oraz J. K., którym Sąd w pełni dał wiarę, gdyż było jasne, logiczne, a także w pełni zgodne z przedstawionymi do akt dokumentami, należy uznać, że w toku kontroli w zasadzie nie przeprowadzono żadnych ustaleń, a także nie zebrano materiału dowodowego w wystarczający, rzetelny sposób.

W ocenie sądu, w niniejszej sprawie, płatnik składek nie miał w ogóle możliwości udowodnienia żadnych okoliczności, ani wniesienia ewentualnych zastrzeżeń, gdyż protokół nie zawierał żadnych ustaleń. Dodatkowo należy wskazać, że niezależnie od tego, że obowiązkiem strony pozwanej było nie tylko umożliwić płatnikowi udowodnienie okoliczności uzasadniających objęcie ubezpieczonej ubezpieczeniem społecznym, ale przede wszystkim obowiązkiem strony pozwanej było umożliwienie samej ubezpieczonej ustosunkowanie się do kontroli, czego strona pozwana w żaden sposób nie zrealizowała.

Wprawdzie protokół zawiera pouczenie o prawie złożenia pisemnych zastrzeżeń do ustaleń protokołu (art. 93 ust. 3 ustawy systemowej), jednakże trudno składać jakiegokolwiek zastrzeżenia do dokonanych w protokole ustaleń, skoro protokół ich w ogóle nie zawiera. Należy przy tym wskazać, iż zgodnie z wnioskiem o przeprowadzenie kontroli doraźnej, przedmiotem i zakresem kontroli miało być ustalenie czy ubezpieczona faktycznie świadczyła pracę od 17 grudnia 2012 r. w firmie (...) sp. z o.o. z siedzibą we W.. Kontroler winien zatem dokonać opisu dokonanych ustaleń w tym zakresie wraz z podaniem podstaw prawnych, czego jednak nie zrobił.

Chybione jest również twierdzenie, iż Sąd Okręgowy we Wrocławiu, rozpatrujący odwołanie od decyzji organu rentowego z dnia 25 lipca 2013 r. znak (...) - (...), miał możliwość przeprowadzenia szerszego postępowania dowodowego niż w wyniku kontroli, gdyż odbyło się 5 rozpraw, przesłuchano 14 świadków.

Zgodnie z art. 87 ust. 1 ustawy systemowej, w trakcie przeprowadzania kontroli, której przedmiotem jest wykonywanie zadań i obowiązków w zakresie ubezpieczeń społecznych przez płatników składek (art. 86 ust. 1 ustawy systemowej), organ rentowy ma prawo żądać od płatników wszelkich informacji, a więc między innymi badać wszelkie księgi, dokumenty finansowo-księgowo i osobowe oraz inne nośniki informacji związane z zakresem kontroli, żądać udzielenia informacji przez płatnika składek i ubezpieczonego, przesłuchiwać świadków, przesłuchiwać płatnika składek i ubezpieczonego, jeżeli z powodu braku lub wyczerpania innych środków dowodowych pozostały nie wyjaśnione okoliczności mające znaczenie dla postępowania kontrolnego.

Kontroler dokonujący kontrole, w celu wyjaśnienia okoliczności istotnych dla postępowania kontrolnego, miał zatem wszelkie możliwości i uprawnienia, jakimi dysponował w późniejszym postępowaniu odwoławczym Sąd Okręgowy we Wrocławiu. Natomiast to, że te możliwości nie zostały przez organ rentowy w pełni wykorzystane w toku postępowania kontrolnego i w oparciu o niekompletne ustalenia, a w zasadzie - ich brak - w protokole kontroli, organ rentowy wydał decyzję, która została później zmieniona przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu, nie stanowi, iż do opóźnienia w wypłacie ubezpieczonej należnych jej świadczeń doszło w okolicznościach, za które organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności.

Jak wynika z jasnych, logicznych i konsekwentnych zeznań świadka J. K., którym Sąd w pełni dał wiarę, płatnik składek pytał inspektora kontroli, czy przedstawiona dokumentacja jest wystarczająca i uzyskał informację, że tak. Świadek P. D. w czasie zeznań przyznał, że w ogóle nie pamięta przebiegu samej kontroli, czemu Sąd w pełni dał wiarę, gdyż – jak wynika to z jego zakresu obowiązków – miał prawo nie pamiętać kontroli z przed 2 lat, skoro takich kontroli przeprowadza bardzo dużo w trakcie roku. Zatem Sąd w pełni dał wiarę świadkowi J. K., że płatnik składek, w przypadku, gdyby inspektor kontroli wskazał, że koniecznym lub uzasadnionym byłoby przedstawienie większej ilości

dokumentów lub też aby zasadnym było przesłuchanie większej ilości pracowników (płatnik wówczas zatrudniał około 12 osób) z pewnością w ramach kontroli takie czynności byłyby dokonane.

W ocenie Sądu, to zachowanie inspektora kontroli i samej strony pozwanej w toku postępowania kontroli zadecydowało, że kontrola została przeprowadzona w tak ograniczonym zakresie.

Zatem w ocenie Sądu, okoliczności sprawy właśnie wskazują, że to właśnie z winy organu rentowego, w skutek nienależytego wyjaśnienia okoliczności sprawy, pomimo istnienia prawnych możliwości ku temu, doszło do opóźnienia w wypłacie świadczeń należnych ubezpieczonej.

Organ rentowy powołuje się na fakt, iż przed Sądem Okręgowym zostało przesłuchanych 14 świadków, jednakże w świetle ustawy systemowej nie stało nic na przeszkodzie, ażeby w toku postępowania kontrolnego przesłuchać więcej osób niż tylko trzy.

Ponadto, bardzo istotnym jest to, że organ rentowy w ogóle pominął dowód z udzielenia wyjaśnień lub przesłuchania samej ubezpieczonej, czego nie zaniedbał w przypadku kontroli dotyczącej B. P.. Oczywiście jeżeli z pewnych względów niezależnych od organu rentowego, przeprowadzenie tych dowodów byłoby niemożliwe, można byłoby to uznać za okoliczność usprawiedliwiającą pominięcie dowodu z wyjaśnień lub przesłuchania ubezpieczonej. Jednakże w realiach niniejszej sprawy, organ rentowy nie odjął nawet próby, ażeby odebrać wyjaśnienia od ubezpieczonej, nie wezwał ją do złożenia wyjaśnień, nie starał się jej przesłuchać.

Na marginesie należy tylko wskazać, iż w toku postępowania sądowego przed Sądem Okręgowym we Wrocławiu, odbyły się 4 rozprawy (19 lutego 2014 r., 2 czerwca 2014 r., 1 października 2014 r. oraz 3 grudnia 2014 r.), a nie jak wskazywał organ rentowy 5 rozpraw.

Wprawdzie Sąd Okręgowy we Wrocławiu przeprowadził szersze postępowanie dowodowe, na podstawie których dokonał własnych ustaleń faktycznych, jednakże wynikała to tylko i wyłącznie z tego względu, iż organ rentowy przeprowadził swoje postępowanie, w sposób bardzo ograniczony, wręcz w znikomym zakresie, co w ocenie Sądu doprowadziło do wydania błędnej decyzji.

Zatem w ocenie Sądu, do braku wypłaty zasiłku macierzyńskiego w terminie doszło z wyłącznej winy organu rentowego, za którą organ ponosi odpowiedzialność, albowiem przeprowadził własne postępowanie wyjaśniające w sposób powierzchowny – pomimo faktycznego braku ograniczeń dowodowych w tym zakresie, w szczególności przesłuchania świadków i ubezpieczonej, na podstawie którego dokonał błędnych ustaleń faktycznych, co skutkowało z kolei tym, iż została wydana błędna decyzja o nie podleganiu przez ubezpieczoną, obowiązkowo ubezpieczeniem: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu z tytułu zatrudnienia u płatnika składek (...) sp. z o.o. z siedzibą we W..

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy, Sąd dał wiarę przedstawionym w sprawie dowodom z dokumentów, jako że żadna ze stron w toku postępowania nie podważyła skutecznie ich wiarygodności i autentyczności.

Ponadto, Sąd w pełni dał wiarę zeznaniom świadków P. D. i J. K. oraz ubezpieczonej M. W., albowiem były one konsekwentne i logiczne, wzajemnie się uzupełniały i korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym sprawy, a ich zeznania cechowała szczerłość i rzeczowość.

Biorąc pod uwagę, dokonane powyżej ustalenia i przeprowadzone rozważania, Sąd na mocy przepisu art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego w ten sposób, że przyznał ubezpieczonej M. W. prawo do ustawowych odsetek za opóźnienie w wypłacie zasiłku macierzyńskiego za okresy od 7 lipca 2013 r. do 5 lipca 2014 r., o czym orzeczono w punkcie I sentencji wyroku.

O kosztach zastępstwa procesowego, jak w punkcie II sentencji wyroku, orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. W niniejszej sprawie kosztami poniesionymi przez ubezpieczoną były koszty wynagrodzenia pełnomocnika ją

reprezentującego, które zgodnie z § 11 ust 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.), wynosiły 60,00 zł.

Sąd przyznał pełnomocnikowi ubezpieczonej kwotę 60 zł, a nie kwotę 180 zł, tj. kwotę wynikającą z nowelizacji w/w § 11 na mocy § 1 pkt 3 lit. b rozporządzenia z dnia 29 lipca 2015 r. (Dz.U.2015.1078) zmieniającego Rozporządzenie z dniem 1 sierpnia 2015 r. z uwagi na treść § 2 ustawy nowelizującej, który stanowi, że do spraw wszczętych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe do czasu zakończenia postępowania w danej instancji.

Sąd nie uwzględnił wniosku pełnomocnika wnioskodawczynie o zwrot opłaty od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł, gdyż pełnomocnik ubezpieczonej przede wszystkim w ogóle nie przedstawił dowodu uiszczenia takiej opłaty, a ponadto, zgodnie z częścią IV lit. b załącznika do ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (tj. Dz. U. z 2015 r., poz. 783 ze zm.) w zw. z art. 96 ust. 1 pkt. 4 z zastrzeżeniem art. 36 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594 ze zm.), ubezpieczona podlega ustawowemu zwolnieniu z obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa. Wydatek ten nie jest zatem kosztem niezbędnym do celowego dochodzenia praw i celowej obrony i jako taki, nawet jeżeli został poniesiony, nie podlega zwrotowi w trybie art. 98 k.p.c.